

Bijeenkomst Grunniger Schrijversverainen in Scheemda:

Schrijvers praten over beloning

■ SCHEEMDA - „Waarom is de schrijver zo vaak sluitpost?” De voornaamste vraag, gesteld in een middagbijeenkomst van de Grunniger Schrijversverainen aan uitgever Martin Scholma (Profiel), die op verzoek over zijn vak sprak. Hij confronteerde een achttiental belangstellenden in De Esbörg met de begroting voor een Groninger boek: zes procent btw, veertig procent voor de boekhandel, vier procent promotiekosten, tien procent voor de schrijver.

Het vakmanschap van de vormgever, zetter, drukker, binder enzovoort moet vanzelfsprekend worden beloond. Maar waarom nemen schrijvers dan zo vaak genoegen met wat er overblijft aan beloning voor hun geestelijk kunnen? Dat was de vraag. Derk Sibolt Hovinga (als 79-jarige nestor eerbiedig in een oude zetel met voetenbankje gezet) zei, wat hem bij het doen drukken van negen gedichtenbundels heeft bezield: „Ik deed het voor het in stand houden van de Gronin-

ger cultuur. Ik heb nooit eisen gesteld. Het was altijd mooi, als er een uitgever was, die het risico wilde dragen. As der wat overblijven kin, den zol ik doar nait om treuren”.

Hovinga („Ik bin nog gain lid, mor wodt het wel”) wees er op, dat door subsidies van provincie of fondsen het uitgeven wel minder risico-vol wordt. Vandaag de dag blijkt toch meer de behoefte aan een echte belangenvereniging te bestaan.